

به‌ناوی خوای گه‌وره‌ی میهره‌بان

islampaik.org

بیگه‌یه‌کی رۆژانه‌ی سیاسی سه‌ریه‌خۆی ره‌خنه‌یه

ئیسلام‌په‌یک

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

پروژه‌ی به‌رنامه‌ی گوڵستان

ژماره (٣)

مه‌ولودن‌نامه

(كاك نه‌حمه‌دی موفتی زاده)

ئاماده‌کردنی

عوسمان سه‌نگاوی

٢٠٠٥

چاپی یه‌که‌م

مه‌ولودنامه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

ناوی كتیب : مه‌ولودنامه‌ی كاك ئه‌حمه‌دی موفتی زاده

ئاماده‌کردنی : عوسمان سه‌نگاوی

سالی چاپ : ۲۰۰۵ چاپی یه‌که‌م

ژماره‌ی سپاردن : ۵۲۵ ی سالی ۲۰۰۵

چاپخانه‌ی :

تیراژ : ۱۰۰۰ دانه

دانه‌یه‌کی به‌دیاری له‌لایهن ئاماده‌کاری كتیب به‌ریز عوسمان سه‌نگاوی گه‌یشت به‌ده‌ست به‌رئوه‌به‌رایه‌تی پیگه‌ی ئیسلام په‌یک ، به‌بوئنه‌یه‌وه به ناوی به‌ریوه‌به‌ر و ده‌سته‌ی نوسه‌رانه‌وه ده‌ستخۆشی له‌ برای نوسه‌رمان ده‌که‌ین و هیوای به‌رده‌وامی بۆ ده‌خوازین

به‌رئوه‌به‌رایه‌تی پیگه‌ی ئیسلام په‌یک

www.islampaik.org

islampaik@yahoo.com

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

بسم الله الرحمن الرحيم

نه‌و باته ژێر بار هه‌ژارا ده‌سی
بگه‌رێینه‌وه بو‌ سالانی سال
چاوی بخشنین به سه‌ر زه‌وینا
داخۆ خه‌یاله یا خه‌و ئه‌وینم!
چهن خۆری ئاوات کزو بی‌حاله!
چاو، چاو ناوینی، ئه‌نگه‌سته چاوه!
برینی جه‌رگی مه‌زلۆمان، ناسۆر!
بی تروسکه، وه‌ک وه‌ک گیاره‌ش به‌هار
کر و کپ ولیل تال و درژ و یز

یه‌ک بوو یه‌کی نه‌و بیژگه‌ خوا که‌سی
ئازیزان بابه‌ین بابالی خه‌یال
له‌و به‌رزانه له‌و ئاسمانه‌ شینا
هاوار ئازیزان مه‌رگتان نه‌وینم
دیمه‌نی ژبان چهن گرژو تاله
سه‌رانسه‌ر دنیا، بده‌يته پاوه
بو‌ هه‌ر لا ئه‌چی، زۆرداره‌و بی‌زۆر
رۆژی میلله‌تی داماوو هه‌زار
قورس و، لاسارتر له‌ شه‌و گاربا ییز

(١٠)

یه‌ک یه‌کی کۆشک و قه‌لای زه‌ردوسور
باقی برسی و رووت دل پر له‌ مه‌ینه‌ت
په‌یغه‌مبه‌ره‌کان هه‌لیان کردبوو
به‌ده‌س ده‌سدارو و ده‌سپر و ده‌سپر
وه‌ک شه‌پۆلی شه‌و مه‌وج ئه‌داته‌وه

له‌ ناو هه‌زاران که‌لاهوی خاپوور
یه‌ک یه‌کی سه‌رمه‌س له‌نازو نیعمه
چرای پر نوری [ئازادی]، گه‌ زوو
ته‌واو که‌وتوه له‌ تروسکه و گر
فه‌ساد له‌ هه‌ر لای به‌رو به‌حه‌روه

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

(۱۵)

ژین له‌خه‌لک بی‌ واز، خه‌لک له‌ژین بی‌ ناز
شاریک دياره [مه‌ککه] یه ناوی
باقی تر، دو‌که‌ل هه‌ناسه سه‌ردان
خه‌لکی تر له خه‌م ،زه‌ردو ره‌ش رووت
قه‌ت له‌رومه‌تیا نانیشی می‌شی

له‌ولاتی‌کا به ناوی [حیجاز]
له‌ئهم ولاته‌ی پر لسه داماو
له چهن مال هه‌لمی دیزی و قازان
بریک سه‌رگه‌رمی به‌زم و تاق یا جووت
بریک داوینیان چهن که‌س ئه‌یکیشی

﴿ ۲۰ ﴾

بی خه‌یه‌ ئاگر بو سو‌ی هه‌لناسی
له تاریکی می‌ژووی راب‌ردو
نه‌ک وه‌ک مالی تر تایبه‌تی زۆردار
بو‌راوی مه‌ردم کردیانه ره‌وه
له ده‌ورو به‌ریا که‌سی نه‌ما‌بو
بوت وه‌ک بایه قوش له‌بان و خواری
کردیه‌وه مالی یه‌کتا په‌رستی
مل بو زۆرداران دانه‌نه‌وینن
مالی خه‌لک نیه خه‌لک خه‌لتینه
به بوتی جو‌ر جو‌ر له ژوو‌رو خواری

میلله‌تیش چلکن له ژیان یاسی
ئه‌و ماله پاکه‌یش وا ئه‌وه‌لچ بوو
دانریا بو خه‌لک ، به‌بی بان و خواری
زۆردار ئه‌ویشیان له خه‌لک سه‌نده‌وه
پاشان وه‌بیشومه‌ی ده‌وران لی‌ دابوو
که‌لاوه‌یه‌ک ماو کونه دیواری
ئیه‌راهیم پاک‌ی کرده و له په‌ستی
تا خه‌لک بو یه‌کتر سه‌ر نه‌خه‌وینن
دیسان خوینال و دل هه‌لشی‌وینه
به خشل و زینه‌ت دارو دیواری

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

﴿٣٠﴾

بو راکیشان و گرتنی میلیت
ژیان له مه‌ردم کزو کش و مات
وه‌ک ئیران و پرۆم کوک و ته‌یارن
به‌لام بو ته‌نیا چهن کس به‌که‌لکه
گه‌لی زۆرتره له جی وه‌ک حیجاز

ده‌ری دیو جامه ناوی به‌ره‌ ره‌ت
به‌ زۆره ملی و به‌لات و مه‌نات
ئهو شوینانه‌ش واته مه‌ددون دارن
هه‌رچی ئه‌بین له ره‌نجی خه‌لکه
فاصله‌ی ژینی نازدارو بی ناز

جیگه‌ی غه‌زه‌لی ﴿١﴾ چهن باسی کوللی

به‌نه‌زمی سه‌یری پرله ئه‌سرات !
میلله‌تی حیجازله زانین بی به‌ش
له پیغه‌مبه‌ران مابوو به‌ دیاری
چ ئه‌وه له دین بیگانه که‌فتوون
که‌له‌بیر چوو بوو باسی عه‌دل و داد

بنازم خوايه به‌رازی کارت
له خه‌لکی زه‌رد و سپی و سوور ره‌ش
له هه‌رلا شوینی له خوینده‌واری
چ ئهو به‌ناو په‌یره‌وی دین بوون
ته‌نانه‌ت ئیران هیلانه‌ی فساد

﴿٤٠﴾

ئه‌لبه‌ت هه‌ر له‌ناو دووچینی ژوروو
بو‌یان نه‌مابوو ته‌نانه‌ت نو‌سین

هه‌زاران میرزا و خوه‌نه‌واری بوو
به‌لام حیجازی له ئاساری دین

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

له‌م لاو له‌ولاوه چتی فی‌ر بو بون
له بیگانه و ، بو زالم به‌ننه
ته‌مه‌دون چه‌نی بی به‌شهو نه‌دار

یه‌ک یه‌کی نه‌بی [له‌ری ده‌رچو] بون
میلله‌تیک هه‌موو [امی] ونه‌خۆننه
ئیتر دیاره له باقی ئاسار

﴿٤٥﴾

چ له ده‌غلو دان ، تا هه‌ر کالایی
فره‌ی ها به‌ده‌س جوله‌که‌ی خوینمژ
له‌شاری مه‌که ، مه‌نزگی و چان
له‌وی ئه‌یان خست مانگی یا زورتر
چاوکه‌ی ته‌وحید بو بوبوه بوتخانه

کزی [تولید] یچ ، هه‌ر له‌باس نای
ئه‌وه‌یچه که‌هه‌س زور بلاو و پژ
خیلیک له‌ گه‌له [قریش] ن که‌هان
کاروانی هیندو ئه‌فریقا و دورتر
که‌عه‌ش که‌بو خه‌لک کرابوه‌بانه

﴿٥٠﴾

نه‌ز و نیازیان بو بوتان ئه‌برد
یا ته‌شقه‌له‌و گه‌ر ، یا شه‌رو غاره‌ت
باقی خه‌لک، هه‌ر وه‌ک خه‌لکی تر داماو
به‌ژیانیکی ره‌شتر له شه‌وه
زه‌وی رۆشن کا ، سنور به سنور؟

خه‌لک له‌هه‌موولا رویان تی ئه‌کرد
به‌داوی بوت و راوی تیجاره‌ت
یه‌ک یه‌کی ، مالیان هه‌بوو به‌لیزاو
خوایه ولاتی به‌م ئه‌حواله‌وه
بیته چاوکه‌ی ئازادی و نوور

مه‌ولونا‌مه‌ی کاک احمدی مفتی زاده

﴿٥٥﴾

سه‌یری سه‌ره‌اتی سه‌یری مه‌که‌که‌ین
وا ، نه‌له‌ خو‌ار بوون ، نه‌له‌وسه‌رانه
که‌ خوا تئیک‌ی دا به‌ده‌س ئیبراهیم
ده‌هم ، قوربانی بو‌ت و بو‌ت‌که‌ده

به‌هه‌ر حالّ جاریّ لهم باسه‌ لاده‌ین
رۆژیّ له‌رۆژان یه‌کیّ له‌وانه
له‌ سه‌ر ریّ وشو‌ینێ جاهیلی قه‌دیم
نه‌زری کرد ئه‌گه‌ر کو‌رم بو‌ن به‌ده

[کچ ، مایه‌ی عاره‌و کو‌ر به‌ره‌که‌ته]

[ئاخ‌ر له‌و ژینی جاهیلییه‌ته]

﴿٦٠﴾

کو‌ری بوون به‌ده زۆریان که‌س نه‌دی
هیچ نه‌که‌ی، سه‌یری قه‌دو بال‌ی که‌ی!
له‌ ئه‌خلاق‌ی جوان، تئیدا بوو پاک‌ی.
به‌راس ، پیّ ئه‌که‌وت : [یوسف‌ی پانی]!
ده‌ک چاوی چلکن ، به‌دوور بیّ له‌تۆ.

عبدالمکلب ، هی‌وای ه‌اته‌دی :
به‌لام ده‌هه‌میان بیّ وه‌ی بیّ وه‌ی
له‌ ئازایه‌تی و ، له‌راس‌ی و پاک‌ی
قه‌له‌م چی بلیّ له‌ باسی جوانی؟!
عبدالله ! ده‌ک دایک بو‌ت نه‌کا رۆرۆ

﴿٦٥﴾

چ نه‌زریکت کرد؟! ه‌اه‌ار به‌مالت!
بژانکیّ گو‌لی گو‌نای عبدالله.
دیت : چ به‌لایکی به‌سه‌رتا ه‌اورد؟!

عبد المکلب ! بم‌رم بوّ حالت
ئاخ‌ر دوشمنیچ ، دل‌ی نای وه‌للأ
دیت: توّ چ نه‌زری نا له‌بارت کرد؟!

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

دَلَم بۆ دله‌كەت ، كۆل ئەدا له‌شین .
عبدالله گیان‌ت ، خه‌مبار بوینی ؟

تانەت لی نادم پیری خوینشیرین !
كام دله‌رقی هه‌س ، كه دلی بینی :

ئیزی هه‌ك رۆله ! خوا نەت سینی !
تی : كور وا ، له‌ده‌س با ئاسان ؟ !
خوینی ، له‌دله‌و باری له‌لیوه ،
ئیمانی قورسه وه‌ك ئەو کیوانه .
ئەم به‌دلی پاک ، به‌ره‌و بوت ئەچو .

پیره (جوانه‌لاو) هه‌ر كەس ئەی وینی
باوکی ، نه‌ویته [په‌ت په‌تی ده‌وران] دلی
به‌لام پیره باوکی ، هه‌ر چه‌ن په‌شیوه ،
دلیا كه‌و ، خاوه‌ن عه‌هدو په‌یمانە .
ئەگه‌ر فه‌ن باز گه‌ل ، بوتیان بۆ راوبو

باوی ولاته‌ بوت و بوتخانه
به‌ره‌و خوار ئەچن به‌ بوت په‌رستی
له‌خوا خوار تریان ، له‌لا ، خوا نه‌بو
بۆ [عزی و لات و منات] قوربانی .
گا وگردون بکه‌ن بۆ بوتی بیغه‌ر

ئاخر ، ئەوچی بکا ؟ گه‌لی ده‌ورانە
له‌ جی ناسینی خاوه‌نی هه‌ستی
[یه‌ك یه‌کی ، رۆشن یاخنیف] هه‌بوو
به‌هه‌ر حال گه‌یی وه‌ختی په‌یمانی :
شۆره‌ نه‌مامی سای گه‌ردن مه‌رمه‌ر ،

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

﴿ ٨٠ ﴾

جوانی عبدالله، بی به‌ساقه‌ی لات!
 به‌لام چوزانی، پیری دل خه‌مین!
 به‌م گه‌له گیل و نه‌خوه‌نه‌واره
 به‌م نه‌زره سه‌یره‌و، به‌م قوربانیه،
 هه‌ی لاتهی شه‌ر به‌م لات و مه‌نات!
 به‌رنامه‌ی خاوه‌ن ئاسمان وزه‌وین؟
 به‌م شماره کاتگای گه‌رو، زۆرداره
 خوا کاری زۆره‌و، که‌س ئاگا نیه.

﴿ ٢ ﴾ جیگه‌ی غه‌زله‌ی

ماجه‌رای قوربانی و فه‌قیر که‌وتنی عبالمطلب و رازی ئیسماعیل و عبدالله‌و

وسه‌ره‌نجامی قوربانی!

له‌ رازت خویا که‌س سه‌ر ده‌رناکا داخۆم چه‌ن ئه‌س‌رار هه‌بی له‌م خا‌کا؟

﴿ ٨٥ ﴾

کی بو بزانی: چیه به‌ شه‌وی
 له‌ گه‌وره مالی خیله‌که‌ی هاشم
 به‌ر له‌م بی‌شاته ماله گه‌وره بوو
 به‌لام ئیستا که، مالی ره‌ق و ته‌ق
 بی ده‌ق و میزان به‌بی خزمه‌تکار
 عبالمطلب فه‌قیر ئه‌که‌وی؟
 مالیک ماوه، روت، به‌بی سم و دم
 هه‌ر چه‌ن له‌ ریژی ته‌واو بان نه‌بو
 ماوه و، ژیانسی ته‌واو له‌ق و ته‌ق
 بی چه‌ز و به‌زه، بو شام و نه‌هار

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

﴿٩٠﴾

بی‌ حیلە‌ی ئەسپی کویت و تال و تال
بەم وه‌زعه‌ تازه ، یه‌ کجار د‌ل‌خۆشن.
شۆره‌ جوانی‌ وه‌ک عبدالله ماوه .
جوانی‌ وا خۆش بی ، بو‌ ناو هه‌والان
جوانی‌ واخۆش بیج و بو‌سوکنایی دل‌

بی‌ قۆره‌ی گاگه‌ل ، قاره‌ی مه‌رو مال
ئه‌مما هه‌یشتا گشت ، به‌بی‌ په‌روشن
چونکه‌: ئه‌ر مایان ، وا له‌ده‌س داوه
(بامالی‌ دنیا ، بجی‌ به‌تالان :
با ، با ، بی‌ بیبا مال‌ چیه‌و مه‌نزل؟

﴿٩٥﴾

پیش هات ، به‌سه‌ر هات هه‌زرت اسماعیل
که‌وته‌ ری ، رو‌له‌ی بکاته‌ قوربان .
هه‌روا له‌ خۆرا ، قوربانی‌ انسان
ئهم بنه‌ماله‌ ، شه‌رتی‌ بنوین
سه‌ر مه‌شقی‌ خه‌بات بو‌ خه‌لکی‌ دابات

پاش چه‌نای چه‌ن سال ، دیسان عام الغیل
له‌ئه‌ولاده‌ی ئه‌و ، باوکی‌ هه‌میسان
ئه‌مجاره‌یج شیویا ، به‌ ئه‌مری‌ یه‌زدان :
تا ئاخری ، که‌ی یا له‌ج شوین
به‌ قوربانیک ، جوانتر له‌ حیات

﴿١٠٠﴾

نه‌ک سه‌ر بریانی‌ فیروو بی‌ که‌ک!
عارفی‌ گه‌وره‌ی سه‌ر مه‌ستی‌ ئه‌وین
لایق بو ، وه‌صفش به‌ (عقیم) کریو!
مه‌که‌که‌ له‌ شادی و شوکرانه‌ پر بوو
دلی‌ بردبون ، عیشقی‌ عبدالله

ریگه‌ی (چۆن مردن) نیشان با‌ته‌ خه‌ک
یا به‌ فه‌رموده‌ی (صوفی‌ خوین شیرین)
سه‌ر مه‌شقی‌ک وه‌ها (جه‌عیب به‌ری بو)
وه‌ختی‌ عبدالله به‌ سه‌لامه‌ت ده‌رچوو
نه‌خوازه‌لا دل‌ ئه‌و کچانه‌ وا

مه‌لولنامه‌ی کاک احمدی مفتی زاده

﴿١٠٥﴾

ئه‌نجا هه‌ر باوکی به‌ خۆی ئه‌نازی: به‌ جوانی و ژیری کچی ئه‌نازی،
به‌ (شیریک له‌م لا، رپۆیه‌ک له‌ولا) له‌ زهماوه‌ن سه‌ر باسی داھینا
سه‌رت نه‌یشینم زۆری باسیان کرد لایق عبدالله که‌سیان شک نه‌برد
ئاخری هه‌رچه‌ی سه‌ریان هیناو برد هه‌رچی راویژو سی و دووی دلیان کرد
هوما‌ی خۆشبه‌ختی، گه‌را له‌ هه‌ر لا تا له‌سه‌ر مالی (وه‌ب) هوه‌ دای دا:

﴿١١٠﴾

ئامینه‌ کچی وه‌هبی کرده‌ چاو باوک و کچی کز. وه‌لیکان خۆشناو.
هه‌ردوو مال هه‌رچی بیریان کرده‌وه‌ هاوما‌لی یه‌ک بوون، له‌ هه‌ر سه‌ره‌وه‌.
مانگی سه‌ره‌رزی ئامینه‌ هه‌له‌هات باقی کیزان دل پرخه‌م کز و مات.
زه‌ماون کریا ره‌بی پیروژبی به‌ ختی تازه‌مال، به‌ دل دلسۆز بی.
مال گشتی دلخۆش، به‌لام داخه‌که‌م یه‌کجار ده‌سته‌نگه‌و پرووت و هاوسه‌رکه‌م.

﴿١١٥﴾

چهن مانگ گوزه‌را: راسی ئه‌پرسی خاو خیزان هه‌موو پروت و سک برسی!
تازه‌ مالله‌که‌ی وه‌وی و زهما سیسرک تیا، موناچات ئه‌کا!
هه‌ر چهن گه‌وره‌ مال، خه‌جاله‌ت باره‌ که‌ بو زواو بوک، زۆر ناتیه‌اره

مه‌ولونامه‌ی کاک احمدی مفتی زاده

به‌لام هیشتا مالّ ، پله زیقانه له شادی ، دلی هه‌موو لیوانه
شوکر که زاواو بوکی تازه مالّ زوو به زوو ئه‌بن به خاوهن منال!

زۆتر ئامینه و عبدالله ، دلخۆش ، بهم زوو ، رۆله‌یان ئه‌گر نه باوهش .

غه‌زه‌لی ۳ : دلخۆشی ، وه مهرگی عبدالله :

گه‌ورهو بچوکی خاو خیزانی مالّ ، بهم مزگانیه دلخۆش و خوشحال
که : خوشه‌ویستیان عبدالله‌ی به‌رپز زوو به‌زوو رۆله‌ی ئه‌گری له ئامیز!
چ خه‌م گه‌رکه‌وتون وه‌سه‌ر زه‌وی رووت؟ بو‌به‌ختیتازه ئه‌خه‌ن تاق و جووت
ئهم ئیژی: رۆزی تاله‌ی به‌ تینه ئه‌و ئیژیچ کوری کاکولّ زه‌رینه .

مه‌لولنامه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

﴿١٢٥﴾

ئهم تر هه‌ساره‌ی به‌ختی روناکه
 چهن به رزگار بون عبدالله شاد بون
 تازه شهوق و زهوق کهوتبوه ناو مال ،
 په‌یکی ئه‌نجهل هات عبدالله‌ی رفا‌ن
 هه‌موو هه‌لیان دا بانگی شین و رۆ
 ئهو تر بو رۆله‌ی عبدالله چاکه
 ئهم باسه زۆتر دلی کردن پروون .
 مه‌رگی ناخلاف ، ژینی کردن تال
 مالی کهیف خوشی له خیزان رمان
 ئهم مردنه‌ی نای به‌دلچ گشتا سو .

﴿١٣٠﴾

یه‌کجار رۆله‌ی رۆی باوکی دلسوتاو
 کاتی که‌رۆله‌ی ئه‌لاوانه‌وه
 ئای عبدالله گیان هی‌وای به‌تینم
 بو تۆم له‌ده‌س دا دار و نه‌دارم
 ئهم وت عبداللهم بوخۆش بی به‌تون
 عبدالمتلب، کۆس کهوتوی داماو
 دلی کوچکی ، ئه‌تاوانه‌وه
 تازه به‌هاری پایزی ژینم !
 جاری گله‌یه‌یک نه‌هاته‌زارم
 له خوشی وتالی و له‌بون و نه‌بون .

﴿١٣٥﴾

چهن دلی ماندوم پر ئه‌بو له هیز
 رۆله‌ به‌قوربان خۆت و رۆله‌ت بم
 له دوا‌ی بالای تۆی وه‌ک ته‌رزی چنور ،
 رۆله‌ی نارزارت چلۆن به‌خێو که‌م
 تۆ سوۆزی رۆله‌ت ئه‌گری له ئامیز
 قوربانی هی‌وای دیده‌و نه‌دیته‌ بم :
 منی لاکه‌وته‌ی وه‌ک کۆله‌ی ته‌نور
 خه‌می هه‌تیوی ، چۆن له‌دل که‌م که‌م ؟

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

سه‌رانسه‌ری شار ، پر بوو له‌رۆ رۆ ته‌می خه‌م جه‌م بوو له‌دلان كۆكۆ

مه‌رگی عبدالله، هه‌موی خه‌مبار كرد شاری پر گریان ، پر له‌هاوار كرد

.....

چهن مانگ له‌مه‌رگی عبدالله لای دا : هوما، له‌سه‌ر مال تازیه‌تبار دای دا!
شوكر رۆل‌ه‌كه‌ی عبدالله كوره كورپکی وریا و ساق و به‌گوره!
جوانه مه‌رگه‌كه‌ داخی ساریژ بوو په‌زاره و خه‌فته له‌دلگه‌ل ده‌رچوو.
شادی كه‌وته مال : نایان شایانه هاتنه كورانه یانه وه‌یانه.

هه‌رچهن ماله‌كه‌، بۆ میوان په‌س بوو به‌لام رۆخۆشی خاوه‌ن مال به‌س بوو
ئه‌نجا باسی تر ، هه‌موون بون به‌تال باس بوو به‌اسی ناو نانی منال.
وه‌راویژ كه‌وتن ، له‌ دورشت و وورد: هه‌ر كه‌س ناویکی پیشنه‌اد ده‌كرد.
هه‌ر چیکیان ئه‌هوت ، ناوی تازه‌و زوو عبده‌لمتلب به‌دلی نه‌بوو!
هیچ نه‌ما ناوی شاری و عیلاتی ئه‌و هه‌ر دوو دل بوو قیافه‌ی ماتی!

مه‌لونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

﴿١٥٠﴾

هه‌موو سه‌رسام بوون بۆ به‌هیچ لایه‌ی
چاویان برپیزوو گشت له‌ناو چاوی
جواپه‌یکه‌ی نه‌بوو بیژگه‌ نازانم
گشت ئه‌هلی مه‌جلیس، که‌وتن کش و مات
کتو پر سیمای دوودلی گۆرا و
عبدالمتلب سوکنایه‌ی نایه‌ی!
بۆ به‌هیچ ناوی، دلییا ناوی!
ئه‌ی ووت به‌راسی خۆپشم هه‌یرانم!
ئیتیر نوکه‌یه‌ی. له‌ که‌سه‌و ناهات.
لیویا به‌دلیا، ناوی نه‌بیسراو.

﴿١٥٥﴾

وادله‌ قایم بوو، که‌س نه‌ی دیبوو قه‌د،
زۆریان پی سه‌یر بوو، تورپه‌وله‌سه‌رخۆ،
به‌لی به‌مه‌عنا. زۆر جوانه‌ به‌لام
جوابی دانه‌وه: وام به‌دلا هات،
وتی وانام، نایه‌ (محمد)
هه‌موو روی ده‌میان تی کرد ئاخۆ بۆ؟
نه‌بوه ناوی وا له‌ یه‌مه‌ن تا شام!
ئهم کوپه‌ ناوی به‌ چاکه‌ داخات.

جیگه‌ی غه‌زه‌لی ٤ : حوادمس شب و سال میلاد مبارک

عومری (محمد)، گه‌یه‌یه‌ دوسه‌ی سال،
زوانی پاکۆ کرد، که‌وته‌ گرو گال.

﴿١٦٠﴾

که‌وته‌ قسه‌و باس زه‌ینی کریاوو
بۆی ده‌ر که‌وت باوکی، زوو له‌ده‌س داوه
جار جار مات ئه‌بوو، بیر ئه‌ی برده‌وه
له‌ هه‌تیوی خۆی بیریه‌ کرده‌وه!

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

باوكم نه‌چوايه وازوو له دنیا
تووړه‌ی چلوڼ ! نازی چلوڼه !
چهن خۆش بوو جارێك باوكم بدیايه !

له‌به‌ر خۆپه‌وه ئه‌ی ووت : ئاخ بریا
خۆزگا ئه‌م زانی بزه‌ی باوك چوڼه !
جار جارێك ئه‌ی ووت : ئاخ تو خوا دایه

﴿١٦٥﴾

بابه گیانه‌که‌م، جوانه مه‌رگه بوو ؟
لی ته‌شارده‌وه فرمیسنکی چاوی.
منیش هه‌روه‌ک تو هیچی نازانم.
حه‌تمهن ، کاری خوا بی حکمه‌ت نیه
سه‌رباشقه‌ی هه‌مووخه‌م و ده‌ردان بوو.

توخوا دایه گیان ! بو چی ئاوا زوو
دایه به‌ر ئه‌بوو گر له هه‌ناوی.
ئه‌ی ووت رۆله گیان به‌نه‌نی گیانم!
رازی هه‌تیویت ، نازانم چی یه.
خه‌می بی باوکی هه‌رچهن گران بوو

﴿١٧٠﴾

ده‌ری ئه‌کرد ئه‌و داخه‌له‌بیری.

به‌لام مه‌حبه‌ت دایه‌له‌ی ژیری

جیگه‌ی غه‌زه‌لی ٥: مه‌رگی ئامینه

هه‌ر ، كه‌سێكیان بوو بویان بیئنی نان.
تیر بوون له‌كایه ، ئه‌نجا بو وچان
یا به‌ شه‌و چه‌ره ، شه‌و رابواردن.
كسی شیعیری جوانی زۆرتر له‌به‌ره؟

منالی هه‌موو ده‌وله‌مه‌ن تاشوان ،
خه‌ریك كایه بوون له كوچی وكۆلان.
یا بلاو ئه‌بون بو ژمه‌خواردن:
یاكو ئه‌بونه و بو موشاعه‌ره:

مه‌لولنامه‌ی کاک احمدی مفتی زاده

﴿١٧٥﴾

به‌ره لای شیعر و قسه‌ی جوان ئه‌چن.
شمشال و بلوێر، به‌هه‌وای جوان جوان.
که‌بی به‌ش مابون له‌ خوێنه‌واری
که‌وه‌خته بپری شوین و ئاساری.
له‌ پرووت و هه‌زار تا دیوه‌خان دار،

چونکه‌ میله‌ته‌ی نه‌خۆنه‌واربن
هه‌روه‌ک به‌یت و باو بالۆه و هه‌یران
له‌ فره شوینا له‌ کورده‌واری
هه‌یفی، ئیسه‌وا که‌وتوه‌ باری
به‌ هه‌ر حال، هه‌موو منالی ناو شار

﴿١٨٠﴾

بیته‌ ده‌میانه‌و، بو‌ ده‌ردو ئیشی.
له‌ ده‌رو له‌مال، ته‌نیاو بی‌ هاوراز!
بزه‌ییک به‌لاش نایته‌ لیوانا!
چاوه‌ چاویانه‌: چی بیته‌ کایه‌؟
که‌ خزمه‌تیان کا، ئه‌که‌ن دلسۆزی!

که‌سیکیان هه‌بوو نازیان بکیشی
محمد) نه‌بی: بی‌ که‌س و بی‌ ناز!
خه‌لکی دنیا بی، له‌ هه‌سیویانا،
جوله‌و نوکه‌یان هه‌ر بو‌ دنیايه‌
بو‌ منال خوه‌یچیان، به‌ هه‌ساو صۆزی

﴿١٨٥﴾

مه‌گه‌ر به‌ هه‌ساو هه‌یزی، یا مالی
گه‌ر جارێکیج با نازی مالی!
دلی له‌ لای مال، یا کارو باره‌!

دنیا دۆس، دلی بو‌ که‌س نانالی
قه‌ت له‌ به‌زه‌یه‌ی هه‌یج ناکاو نالی.
له‌نه‌و چاوی له‌ که‌س و کاره‌!

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

ده‌ی خو (محمد) هه‌تیوه و بی‌کەس: له‌ جی‌ هه‌موو کەس . باپیریکی هەس،
ئه‌ویچ بریاگه‌ هی‌ز له‌ دەس وپای: ئه‌بی (محمد) بگاته‌ فریای !

﴿ ١٩٠ ﴾

زۆرت‌ریش ته‌واو مال و میزانی، له‌ ڕی‌ نه‌زره‌که‌ی، بو به‌ قوربانی:
بو‌ پاسا خوینی رو‌له‌ی نازاری بو‌ ڤراندی هه‌موو دار و نه‌داری.
ناچار (محمد) هه‌ر به‌ منالی، هه‌ر له‌ ته‌مه‌نی پینج و شه‌ش سالی،
که‌وتوه سه‌ر شانی باری ئه‌ سیری بو‌ دا ژیری خوی و باپیری.
پیحاس ماندوو، به‌ شاخانه‌وه، له‌ ته‌ک به‌رغه‌لاو، به‌ شوین ڤانه‌وه

﴿ ١٩٥ ﴾

کاتیکیش له‌ کپو بو‌ مال بیته‌وه، خوا خواجه‌ تاوی به‌سه‌یته‌وه.
له‌بیری ئه‌چیته‌و درک دەس و پای: مانیه‌ تیش هه‌یه‌ له‌باتی لای لای!
ئاوا سه‌خته‌ بو‌ (محمد)* ژیان ئیتر ئه‌و له‌ کوی و کایه‌ وه‌لتیقان!
سه‌ره‌ڤای هه‌موو ره‌نج و فه‌ قیری، دلخۆشه‌ به‌روی خۆشی باپیری.
وه‌ختی باپیری، له‌ باوه‌شی ئه‌کرد، هه‌موو خه‌میکی، له‌ دل دهر ئه‌کرد.

غه‌زه‌لی ٦ : در گزشت عبدالمتلبک

مه‌لولنامه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

(محمد) بـی به‌ش له هه‌موو نازی: كه‌سیکی نیه بو‌ی بیژری رازی
 باپیریك پیرو فه قیر شك ئەبا زامی هه‌تی‌ووی دلی ساریژ كا.
 دلی چكۆله‌ی به ئەو قه‌ووی بوو هه‌موو ته‌میکی ، له دل ر‌ه‌وی بوو.
 پروژیکیان ماندوو ، هاته‌وه بو‌مال : ده‌س وپای وردی ، پر له درك و دال
 یه‌ك‌راس ، هه‌رای كرد به‌ره‌و لای باوا ، ده‌س كاته ملی ، مانیه‌تی لاوا !

﴿ ٢٠٥ ﴾

له‌باتی بزه و پیش‌وازی باپیر : (ئۆخه‌ی) و (رۆله) بیرنازی باپیر ،
 له‌دوو‌ر ده‌نگی شین ، دلی كرد بی تین چون باش ئەیزانی مه‌عنای ده‌نگی شین!
 چه‌ن منال به‌ره‌و پی‌ری رایان كرد وتیان (محمد) ! خو باپیرت مرد!
 ده‌ردی (محمد) دیسان دیویاوه زامی كۆنه و نو و هه‌مووی كولی‌اوه.
 مال چۆل و هۆل كه‌وت ، ته‌م لی ئەباری : نه‌باوك نه‌دایکی نه‌كه‌سو كاری

﴿ ٢١٠ ﴾

(محمد) ماوه‌و : مالی كش و مات له دلیا نه‌ما تروسكه‌ی ئاوات ،
 باری په‌ژاره له جی بزه‌ی لیو خه‌م له‌سه‌ر دلی ، به‌بارسایي كیو.
 ئەمجار حالـی بو ، ده‌ردی هه‌تیمی كولی‌اوه ناسۆر زامی قه‌دیمی.
 منالیك ماوه به‌تاقی ته‌نیا : كه‌سیك شك نابا ، له ته‌واو دنیا.
 كه‌ونه بی‌ری ئەو ئاواته كۆنه ئاخ بی‌زانی‌ایه : بزه‌ی باوك چۆنه ؟

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

﴿ ٢١٥ ﴾

ئاخر ئه‌و هیشتا دنیای نه‌دیو	باوکی به‌ده‌ردی ، جوانه‌مه‌رگی چو
که‌وته‌وه‌ بیری منالیک بو وورد	ئامینه‌ی دایکی له‌ باوه‌شی ئه‌کرد:
ئه‌ی خوا چهن خوش بوو ساقه‌ بوئه‌که‌ی	یا جار جاریکیش به‌ گژا چوونه‌که‌ی !
ئه‌گه‌ر درکی ، بچ‌وایتا پایا:	یا برۆکیایه‌ ده‌سی له‌کایا،
ره‌تگی ئه‌په‌ری : رای ئه‌کرد بو‌ولای	صه‌د جار خۆی ئه‌کرد به‌ قوربان بالای

﴿ ٢٢٠ ﴾

ئه‌ی گرته‌ باوه‌ش به‌ صه‌د نازه‌وه	به‌دواندن و به‌ده‌م رازه‌وه،
ئه‌گه‌ر درک بوو ده‌ری ئه‌هاورد	ئه‌گه‌ر برین بوو ده‌رمانی ئه‌کرد.
منال باوه‌ش بوو دایکی لی سنیا	ئه‌ویش جوانه‌مه‌رگ ده‌رچوو له‌دنیا.
ئه‌ه‌وا باواچی ، رۆی: ئه‌م ماوه	چرای ئومیدی ته‌ه‌واو کوژیاوه
دلی بوچکه‌له‌ی کولیاو هاته‌ بان	رژا فرمیسکی وه‌ک رپژنه‌ی باران.

مه‌لولنامه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

﴿ ٢٢٥ ﴾

چاوی هه‌لبه‌ری به‌ئسه‌سرینه‌وه
 ئه‌ی خوا! ئه‌ی خاوه‌ن زه‌وین و ئاسمانگ!
 ئه‌ی خوا! ئه‌ی خاوه‌ن گیاندارو بی‌گیان!
 داخۆم بو‌ئونه‌م خه‌م بو‌ئنه‌ییری؟
 رۆشنی دنیام به‌چا‌و نه‌دیووو
 به‌به‌ره‌نسکه‌ی گی‌رمه‌شینه‌وه:
 خاوه‌ن شه‌و رۆژ خاوه‌ن خوه‌رو مانگ
 خۆ به‌ده‌س تۆیه‌ مردن وژیان.
 ئه‌م ئه‌م گشت مه‌ینه‌ته‌م ، به‌سه‌را تیری؟
 بابه‌ی عه‌زیزم ، جوا‌نه مه‌رگه‌ بوو.

﴿ ٢٣٠ ﴾

له‌ به‌ر هه‌تیوی و ده‌ردی بی‌نانی
 ئه‌وه‌ گشته‌ داخه‌ی لی‌ئه‌کردم که‌م
 چه‌ن زوو ئه‌ویچت لی‌سه‌ندم خوا‌یه
 ئه‌ی خوا هه‌ر ته‌نیا با‌وا‌ییکم بوو
 ئه‌وا ئه‌ویچم ئا‌وا دا له‌ ده‌س
 هه‌ر که‌وته‌ سه‌ری‌که‌وته‌سه‌پانی
 نازو نه‌وازش دا‌یه‌ گیانه‌که‌م.
 بی‌به‌شت کردم له‌ با‌وه‌ش دا‌یه!
 ساریژی ئه‌کرد زامی تازهو زوو
 ئه‌ی خوا! ئیتر من بی‌که‌سم بی‌که‌س!

﴿ ٢٣٥ ﴾

خوا‌یه ناشکوری ناکه‌م : بم به‌خشه
 من چه‌م له‌مو‌لکی په‌ر نادیا‌رت
 دا‌یکم راسی ئه‌وت به‌رحمه‌ت خوا‌بی
 له‌ سه‌ره مه‌رگا عب‌دالم‌تلب ،
 رۆله‌م وا ئه‌جه‌ل هاته‌ پیراییم
 ئه‌زانم کارت بی‌عه‌یبه‌و له‌خشه.
 که‌ سه‌رده‌ر بی‌رم له‌راز کارت!
 چه‌تمه‌ن کاری تۆ بی‌حیکمه‌ت نابی.
 تکا و لاله‌ی کرد له‌ اب‌وتال‌ب
 وا له‌سه‌ر ریگه‌ی کوچی دوا‌ییم.

مه‌لولنامه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

﴿٢٤٠﴾

بی‌كەس و بی‌ده‌ر بی‌خه‌مه‌وه‌ی نی
ته‌نیا كه‌وتوو‌ه وه‌ك به‌رخ‌ی ته‌را !
به‌مه‌رگم یه‌كجار وشكایی داهات!
یادگار برا جوانه‌ مه‌رگه‌كه‌ت ،
هه‌ر كۆس كه‌وتن بووداخ‌ی په‌ی ده‌ر په‌ی.

پاش من (محمد) ته‌نیا ئەمینی
نه‌دایک و نه‌باوک، نه‌خوشک نه‌ برا
سه‌رچاوکه‌ی خێلی بی‌ ئاوی ئاوات،
ده‌خیل ! برازا سفته‌ جه‌رگه‌كه‌ت
ته‌واوی عومری هه‌شت و نوو‌ ساله‌ی

﴿٢٤٥﴾

هه‌ر نه‌یه‌یشته‌ رۆژی بجه‌ سیت‌ه‌وه
دایمه‌ ته‌قله‌و ده‌و به‌ کپوانه‌وه
به‌م منالیته‌ گونای ژاکاوی ،
وه‌خته‌ یه‌كجاری، گرم‌ تی‌ به‌ر بی‌ !
ده‌رده‌ دل‌ی خو‌ی ته‌گه‌رانه‌وه.

ده‌سته‌نگی منیچ سه‌ره‌رای ئه‌وه
رۆژیکی نه‌دی به‌وچانه‌وه
ئاخ رۆله‌ هه‌رچه‌ن دل‌ی سو‌تاوی
تینه‌وه‌ بیرم دل‌م وه‌کول‌ دی :
عبدالمتلب ، به‌ه‌گریانه‌وه

﴿٢٥٠﴾

تختیار قسه‌ی له‌ده‌سی ده‌ر کرد
تون بانگی هه‌لداو ده‌نگی به‌رزو کرد
عه‌زیزی بی‌ ناز كه‌وتوی نازارم !
بو ژینی تالی وه‌ك كه‌کره‌ی مارت.
ئاواتی دل‌ی عه‌به‌ گیانه‌که‌م !

له‌په‌ر، کولی دل‌ وازو‌ری ه‌اورد
وه‌ك مردوو مردوی تازه‌ کۆس كه‌وتو
ئاخ (محمد) گیان رۆله‌ی هه‌ژارم!
رۆله‌ ! بمرم بو دل‌ی خه‌مبارت:
رۆله‌ی تاقانه‌ی رۆله‌ جوانه‌که‌م !

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

﴿ ٢٥٥ ﴾

رۆله‌ی دایک و باوک به جوانی مردوو !
ئاخ رۆله ! یاخوا کوپراییم دابی ،
پیری نه‌یپیشتم هه‌ولیکت بووبم .
رۆله‌گیان ! وه‌ختی که ناوتم ئه‌نیا
تاق له‌گه‌وره‌یی و ئیسترام داری :

هه‌ر به منالی ، به‌مه‌ینه‌ت پیروو !
وانهم توانی بو‌ت بيم به‌بابی
نهم توانی نانی وشکیت بو‌ جو‌ر کهم .
پیم وابوو تو‌ تاق ئه‌بی له‌م دنیا .
نه‌ک له‌ فه‌قیری و ، بیکه‌س و کاری !

﴿ ٢٦٠ ﴾

وام به‌دلا هات زۆر ناودار ئه‌بی :
ئاخ (محمد) گیان به‌گیانت قه‌سه‌م .
بو‌ژینی تالت تاقه‌ گوله‌که‌م
(محمد) ! قوربان داخی دلت بم ،
قوربان منالی پر ره‌نج و تالت !

ناهات به‌دلا و هه‌زار ئه‌بی !
باپیرت گری به‌ردا له‌ جه‌سه‌م .
منیش گری سه‌ند کوره‌ی دله‌که‌م .
دلی بچکوله‌ی یپر له‌ کولت بم .
قوربان ده‌س و پای پر درک و دالت !

﴿ ٢٦٥ ﴾

په‌رده‌ی چه‌م ، پینه‌ سیپالی شرت
دل‌م به‌رده‌باز پبابی بالاکه‌ت

سه‌رم به‌ سه‌رگه‌رد دلی پر گرت .
گیانم به‌فیدای قه‌دو بالاکه‌ت

ئاخ (محمد) گیان تو‌خوا مه‌گه‌ر له‌م خه‌جاله‌ت بار خو‌م بو‌قه‌سه‌ی بی جیم !

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

هه‌رچه‌ن زۆر زانا . پیم بلین نه‌زان
من که‌ی قابلم به‌ فیدای خۆت بم ؟
من به‌ بانگه‌واز ئیژم ئاغه‌ گیان !
به‌ قوربان باوای دل پر له‌ سۆت بم .

﴿ ٢٧٠ ﴾

به‌ قوربان باوک و دایکی ناکامت
قوربان ئه‌وه‌ بم دلی بو‌ت تیڤی :
به‌ دل خزمه‌تت به‌ جیگه‌ بیڤی .
دلی بو‌دلت به‌ دل ژانی بی .
هه‌زار جار دلم به‌ قوربانی بی .
کی گری حوبت به‌ ریته‌ گیانی ،
رۆج و گیانه‌ که‌م به‌ لا گه‌ردانی .
به‌ کولی دل و کلپه‌ی جه‌رگه‌وه‌ ،
باپیڤی کلۆل به‌ ده‌م مه‌رگه‌وه‌

﴿ ٢٧٥ ﴾

گری هه‌ناوی وا ئه‌هاته‌ بان ،
وه‌ها عبدالله ی ئه‌لاوانه‌وه‌ ،
دلی بی به‌زه‌ی یه‌زیدی ئه‌سوتان !
دل دارو به‌ردی ، ئه‌تاوانه‌وه‌ :
به‌نه‌نی دلم ! گیری جه‌رگه‌ که‌م !
به‌رامبه‌ر جوانیته‌ ، گولی ناز بیناز !
دارو نه‌دارم بو‌ تو له‌ ده‌س چوو !
وه‌ک باره‌ شارم بیته‌وه‌ ، هه‌موو

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

﴿ ٢٨٠ ﴾

وادلم هه‌ل كهن له‌مه‌رو مالم ، چشم كرد له نان خیزانی مالم .
 كه‌ومه بان زه‌وی روت و نهم وت وه‌ی! له خۆشی بالآت هه‌ر ئه‌م وت ئۆخه‌ی!
 تۆیج، واهه‌ساره‌ی جوانیت هه‌ل كه‌نیا! تا‌قانه‌كه‌ت ما بێنازو ته‌نیا!
 باوان پاش به‌ین نالان رۆ رۆ، نه‌ختالی، حالی هاته‌وه سه‌ر خۆ .
 جاوه‌ختی دلی كه‌وت له كه‌ف و كول، چکی دامرکا گلپه و گری دل،

﴿ ٢٨٥ ﴾

ئه‌نجا رووی كرده كوره خاسه‌كه‌ی : دیسان چوه‌وه بۆ سه‌ر باسه‌كه‌ی :
 ده‌سه‌مده‌اوینت ، رۆله گیانه‌كه‌م به‌دل ئاگات بی له تا‌قانه‌كه‌م .
 ئیتر ئه‌م ماله بی خاوه‌نه و چۆل چون تیا هه‌ل كا منالی كۆل؟!
 ئه‌زانم : خۆ تۆیج ته‌واو نه‌دارى . سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش ، زۆرخیزاندارى .
 هیوامه : نه‌یلی بیکه‌س بمینی . ئیتر ئه‌ویچ خوه‌ی ونان خوه‌ی ده‌ردینی .

﴿ ٢٩٠ ﴾

به‌راس پیره مام باوکی دلسۆز بوو : هه‌رچه‌ن به‌سه‌روه‌ت، جی ماوی هۆز بوو .
 جی باوک و باوای بۆ پر کرده‌وه . داخی هه‌تیوی ، له‌بیر برده‌وه .
 به‌لام (محمد) هه‌ر بی وچانه یاله رنجبه‌ری: یا له کیوانه .
 نه‌ك نان بۆ بۆ بژی و مه‌مری ته‌نیا ، هه‌ر سه‌سانه‌وه‌ی نیه له‌م دنیا .

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

جیگه‌ی غه‌زه‌لی ٧:

یه‌کی، بوو: یه‌کی نه‌بو له خواوهن گه‌وره‌تر، که‌سی نه‌بوو که‌پاوهن

﴿٢٩٥﴾

بکاته و له پای به‌ختی هه‌ژاران :
مه‌ککه‌ چهن ساله‌ و ههر باسی سه‌یره ،
داخووم خاوه‌نی به‌رزی و نشیوی
له‌و ساوه که‌ خوا بن دنیای ناوه ،
له‌ شیو و دوولت ههر نه‌بوو ناوی
ده‌رمان کا ، ده‌ردی له‌ ده‌رده داران
ئه‌یه‌ی ئیشه‌لا ئاخه‌رت خه‌یره!
له‌ کارخانه‌ی غه‌یب چی بو نوسیوی!
چاوت بو لافاو ، له‌ چاوه‌ چاوه .
ده‌نگ بدانه‌وه هه‌ژهی لافاوی

﴿٣٠٠﴾

هه‌رگیز هه‌لنه‌که‌وت کو‌سارت بیژی
ئیمسال لافاوی که‌وته‌ ری بیشو
کو
ئه‌وه‌قیان تو‌قی دو‌ل و ساراو
ئو‌خه‌ی هات ده‌نگی تافی له‌لیژی

لافاو چ لافاو مه‌لی لافاو!
به‌راس ئازیزان لافاوی ئیمسال
به‌لی جار جاری تاوه‌ بارانی
به‌هره‌و له‌سه‌ر شار لیژه‌و دراوه!
مه‌ککه‌ نه‌ی دیبوو هه‌تتا به‌خه‌یال!
له‌ چو‌لکه‌ی حیجاز یا له‌ شارانی

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

﴿ ٣٠٥ ﴾

ئه‌باری به‌لام وه‌ك ئهم لاسامه
 لافاو ئه‌وانه جوگه‌له ئاون!
 چهن مالى ههل كهن : تاشی دامالی
 چهن كووشكى پایه‌ی له‌ناو تاشانا،
 كه‌عبه‌یج وا لافاو هات و دای پیا
 مه‌ككه نه‌ی دیبوو به‌م زۆر و سامه!
 لای ئهم لافاوه به‌چكه لافاون!
 چهن قه‌لای قورس و سه‌ختی رامالی
 كه‌لافاو داچوو به‌ پریشه‌یانا
 كه‌لا ده‌یه کیچ نه‌ما له‌ جیا!

﴿ ٣١٠ ﴾

له‌ میچ و پاسار له‌دارو دیوار،
 قوره‌یش به‌جاری دلیان دا ته‌میا،
 كه‌س نیه به‌ره‌نگ زه‌رده‌خه‌نه‌وه
 ئاخ‌ر ولاتیان زۆر به‌جی مابوو،
 نه‌خ‌وازه‌لا چی ، چکی له‌بار بی:
 (حه‌را لاسود) به‌ ساق ماو قوتار.
 كه‌مالی دین و دنیا یان رمیا!
 كه‌عبه‌ روخواوه چۆن بیکه‌نه‌وه؟
 هه‌موو کالایکی له‌ دوور بو ئه‌چوو
 بو‌کاری گه‌وره‌و گران به‌ باربی .

﴿ ٣١٥ ﴾

صه‌دده‌ق له‌كارت ! خاوه‌ن خو‌ارو ژور!
 له‌و دوور دوورانه پاته‌ختی یه‌مه‌ن،
 چ ده‌نگ و باسه له‌لای به‌حری سور !?
 خه‌ریکه كووشکی بی وینه‌ساز كه‌ن

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

هه‌زاران فرسه‌ق رێگه‌ بپیوی: هه‌شتی بێکیان نارد ، به‌زلی گیوی
 له‌ میسه‌روهه‌ بو قو‌لزومی خواروو باری هه‌لگری که‌ره‌سه‌ی خانوو
 له‌ پالا و که‌شتی له‌ قور چه‌قیوه! تائیه‌سه‌ که‌سی چت وای نه‌دیوه:

﴿ ٣٢٠ ﴾

که‌ تازه‌ مالی که‌عه‌بی ، ئه‌ویچ له‌ شوینی نزیك به‌م ناوه‌ ،
 رخواوه!
 که‌ باری کالای ساختمانی بی! ئه‌مجار گه‌مییک ، وا به‌ختانی بی
 به‌ هه‌له‌داوان به‌ره‌و ده‌ریا چون قوره‌یه‌ش له‌م رازه‌ که‌ئاگاداربون
 پو‌لیان داو کالای گه‌مبه‌که‌یان برد: ئاغا گه‌ل قوره‌یش مامه‌له‌یان کرد:
 باری مه‌سألح ، گه‌یه به‌ره‌وه! پله‌ زیقانه‌ له‌ مه‌که‌ه ، ئه‌وه

﴿ ٣٢٥ ﴾

به‌ره‌تیان نا گه‌ینه دیوار. وه‌ستا کار چه‌م بوون ده‌سیان کرده‌ کار
 ئه‌بی دابنێن (حجرالاسود دیواریان چنی نزیکه‌ی نیمقه‌د
 چه‌ن تیره‌ی قوره‌یش، که‌وتنه‌ گاله‌ گال له‌سه‌ر دانانی بووبه‌ قرم و قال
 ئه‌و شانازی به‌ بو تیره‌ی خۆی بی هه‌ر که‌س هه‌ولی بو ، به‌جی یا بی جی
 ئیسه‌و تاوی تر ها ، شه‌ر هه‌لگیرسی! که‌سی نه‌ما بو راپو‌ئرو پرسی

مه ولونا مه ی کاک احمدی مفتی زاده

﴿ ۳۳۰ ﴾

هه موو سه رسامن له م کاره ساته : له نه تیجه ی ئه م به زم و بساته .
 ها ! وه خته هه ئسی لافاوی خوینی کسه عبهش ناته واو هه روا بمینی!
 ئه و که عبه وا هه ر له بیران ماوه ، بیس و چن سالی به ر له م روداوه ،
 چۆن خوا له بهر ئه و (اصحاب الغیل) ی ، یا قه له مار کرد یا خسته دیلی :
 به لام نه ییشتن هه ل کهنن به ردی ، له دیواریکی بروکی گه ردی .

﴿ ۳۳۵ ﴾

ئه بره هه ی یه من به خیلی ته هات ئه بره هه ی یه من به خیلی ته هات
 یاللا رو ئه نیین به ره و لای حیجاز ، بو زیارت که عبه و ، بو رازو نیاز!
 یه مه نیش زوریان دلین له ولایه ، ده زگای ئه بره هه له لایان بایه!
 ئه و که عبه وا ، وا پاراستی خواوهن ، له شه ر پادشای زور داری یه من ،
 ئیسه نه سازی خزمه تکارانی له بیر باته وه ناوی جارانی!؟

﴿ ۳۴۰ ﴾

نازیزان هه ر چن که عبه خو وه ک زووو ما ئه پاکه که ی ته وحید نه ما بوو
 به لام هیشتا خه لکخویان له سه ر باو دینی ئیبراهیم ئه زانی به ناو .

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

خوینمزگه‌ل یاسای دینیان تیک دابوو
میلله‌ت که‌عبه‌یان به‌دل گه‌ره‌که.
حورمه‌تی هه‌یه ، تا حالیان بی.

خه‌لکیش تاوانیان نیه چوون هه‌ر زوو
ئیسه‌یج گه‌ر ئه‌شراف کاریان که‌له‌که،
هه‌ر باوه‌ری خه‌لک به‌دل بیان بی

﴿ ٣٤٥ ﴾

هه‌م یادگاری ئه‌و ئیبراهیمه.
هه‌م بو وچان بو ته‌زکیه‌و ته‌علیم.
سه‌رنه‌ خه‌وینن بو ده‌سته‌ی زۆردار.
هه‌رچهن ئیسسه‌ بوت تیا به‌ریزه.
بوخه‌لکی هه‌ژار هه‌شوارو داوه:

که‌عبه‌یج، هه‌م مه‌رکه‌ز دینی قه‌دیمه
ئه‌وه‌لین مالی مه‌ردم بو قه‌دیم
ئه‌وه‌لین مال بوو خه‌لک بکا ته‌یار،
بو‌یه‌ له‌لای خوایش هیشتا به‌ریزه،
هه‌رچهن که‌عبه‌مه‌ی جاران نه‌ماوه

﴿ ٣٥٠ ﴾

قانون ته‌م و ئه‌و خه‌لک بچه‌وسینی.
سه‌رگه‌ردان و ویل، ویل ناکا ته‌واو.
له‌ خه‌لکی داماو روژ

به‌لام خو دنیا هه‌ر وا نامینی:
خو خوا به‌شهری چه‌وساوه و داماو
ئاخری دیسان روژیک تیتته‌وه
بیته‌وه.

خه‌بش رزگار بی له‌ده‌س بونداران خاوین وساده‌وه‌ک جاری جاران

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

به‌لی رۆله‌كان خوه‌یشكان برایان بچینه‌وه لای كه‌عه‌و كه‌عه‌وان:

﴿ ۳۵۵ ﴾

هه‌ر كه‌سه‌ی هه‌ولیه‌ بكه‌وئته‌ به‌ر.	كیشه‌ تونده‌ بو‌دانانی هه‌هه‌ر
ئه‌و ئه‌ی وت خزمه‌ت كه‌عه‌یه‌ كارم.	ئه‌م ئه‌ی ووت جا خو‌ من میواندارم
یه‌کی تر ئه‌ر کم ، په‌رده‌داریه‌.	یه‌ك ئه‌ی وت : کاری من ئاویاربه‌
هه‌ر ده‌لیلی‌کی بو‌ خو‌ی ئه‌ تاشی.	هه‌ر كه‌س به‌ مه‌نتیق یا به‌كه‌لاشی
وتی ئاغا گه‌ل تاوی‌ راوه‌ستن.	له‌ پر په‌کیکیان ده‌می پی به‌ سستن

﴿ ۳۶۰ ﴾

هه‌ر چهن تا ئیسه‌ نه‌بوه‌ و نه‌کراوه‌:	ته‌دبیریکی سه‌یر ، له‌ دلمی داوه‌ ،
كه‌سه‌یچمان نه‌چی بو‌ ئه‌م لاو ئه‌ولا.	هه‌مو دانیشین بی زله‌و هه‌را:
بی كه‌ینه‌ هه‌که‌م موشکلمان هه‌ل کات.	ئه‌وه‌لین كه‌سه‌ی له‌وره‌یگاو هات
هه‌ر چهن باسی وا، قه‌ت نه‌کراوو.	سه‌یر قه‌بو‌لیان کرد هه‌موو زوبه‌زوو
فالی به‌ ئه‌زلام ، یا چتی وابوو.	ئاخر ره‌وشی بو‌تپه‌رس هه‌موو

غه‌زه‌لی ۸: رسیدن جوانی از همان راه

مه‌ولونا مه‌ی کاک احمدی مفتی زاده

﴿ ٣٦٥ ﴾

ئه‌وا له‌ دوره‌و په‌یا بو جوانی
هه‌ی جوان گنڤ که‌سم به‌لا گه‌ردانت.
به‌ قوربان‌ت بم به‌ هاوالمه‌وه:
به‌دل و دیده‌و رۆح و گیانه‌وه:
تاقانه‌که‌ی نه‌ک ته‌نیا دایک و باب:
مه‌لی جوان بلی مانگی تابانی!
فیدای گه‌ردو تۆز سه‌ر سه‌رو شان‌ت.
به‌ باوک و دایک سه‌ر و مالمه‌وه:
به‌ تاقه‌ رۆله‌وی ژیره‌و جوانمه‌وه.
بو ته‌ئریخی ژین ، بی وینه‌و نایاب!

﴿ ٣٧٠ ﴾

له‌ده‌ورت گه‌رپم جوانی خوینشیرین!
هه‌ی جوان نمونه‌ی (ماقۆلی و جوانی)!
ده‌رسی (ته‌مبسی به‌شهره‌ باری)!
هه‌ی جادوی (ژیری و نه‌خۆنه‌واری)!
هه‌ی جوان ته‌لسمی (پروخۆشی و برشت)!
سه‌ر دیری پاکی ئه‌ده‌ب و ته‌مکین!
ئستوره‌ی سه‌یری (هه‌یه‌ت و شوانی)!
سه‌رمه‌شقی (به‌رچا و تیر و نه‌داری)!
سیحری (ده‌سه‌لات به‌ کریکاری)!
بزه‌ت شیر شکین، هه‌روه‌ک هیژی مشت!

﴿ ٣٧٥ ﴾

په‌مزی (ناوداری له‌ته‌ک نه‌داری)!
بو‌ناحه‌ق دل‌ه‌ق و له‌شه‌و تاریکتر!
(حلف الغفول) ت ، رازی به‌زه‌و قین
رازی (سه‌نگینی به‌ هه‌رزه‌کاری)!
له‌گه‌ل حه‌ق ، گه‌ردن له‌ موباریکتر!
بو مه‌زلوم نازان ، بو زالم ته‌زین.

مه‌ولونا مه‌ی کاک احمدی مفتی زاده

جامی جه‌مالت، دلی گول ته‌زین. سامی که‌مالت ، به‌حرو کیو به‌زین.
کام مه‌غروری مال توش و ناته‌با، پی‌وابی : زه‌وی سامی لی‌ته‌با،

﴿ ۳۸۰ ﴾

که‌توم ئه‌بین له به‌رام‌به‌ریا، ئیژی خو‌هل و بول ته‌که‌ن به‌سه‌ریا!
کام ئافره‌ت جوانه و به‌خوی ئه‌نازی بیه‌وی له‌لات ده‌ربری‌رازی
سامی سه‌نگینیت ئه‌ی گری به‌ته‌رزنی وه‌ک (وه‌نه‌ن هه‌جیح) دلی ئه‌له‌رزنی!
به‌بی ته‌لار و به‌بی دیوه‌خان: بی‌بگره و به‌رده‌و به‌رده‌و درگه‌وان،
بی‌نازو نیعمه‌ت ، به‌بی سفه‌رو خو‌وان شه‌رمت لی‌ته‌که‌ن ئاغا زله‌کان!

﴿ ۳۸۵ ﴾

ژیانت زورت‌ر له چول وکیوان ژبان‌ت زورت‌ر له چول وکیوان
مه‌جلیس نشینان ماتن له ژیریت! له بردی قسه‌ی له‌گه‌ل فه‌قیریت!
ئهم خه‌لکه هه‌ر چه‌ن به‌چاو ئه‌وینن به‌سه‌روه‌ت خه‌لکی هه‌له‌سه‌نگینن
که‌چی (محمد) زور موخته‌ره‌مه: هه‌رچه‌ن له مالاً زور هاوسه‌ر که‌مه!
هه‌رچه‌ن که‌م عومره‌و، بی‌مال و نوکه‌ر ده‌وله‌مه‌ن وروت پی‌ی ئه‌سپیرن سه‌ر!

مەولونامەى كاك احمدى مفتى زادە

﴿ ۳۹۰ ﴾

ئاسمان لە وه قىرى شەرم ئەكاو زەوين!
 ئەوهى ئاگاي بو لە دەورانى زوو
 ئەى ووت شوكر لەم گەنجە مەزنە!
 بەلام ئەو داخە ھەر سارپژ نابى
 لە دل دەسگەلا بو دايك و بابى،
 نەيان دى بالاي ئەم شوپرەلاوہى!
 لاي دۇس و دوژمن مەشھور بە ئەمىن
 ئەوهى ئاگاي بو لە دەورانى زوو
 ئەى ووت شوكر لەم گەنجە مەزنە!
 بەلام ئەو داخە ھەر سارپژ نابى
 بە جوانمەرگى سەريان نياوہ:

﴿ ۳۹۵ ﴾

بوئىنن ژىنى تالسى رۇلەيان
 ئەكرد و رەنجى ئەدا بۇنانى!
 لەتەك كۆمەكيچ بە مال و خىزان!
 ژيانى ھەموى ھەر سەختى و رەنجە!
 تەئرىخى ژىنت سەرانسەر رازە،
 لەو سەرىچەوہ خاستىرى نەمان،
 مشتق منال بوو بەر غەلەوانى
 منال بوو ئەركى خۇى كەوتە سەرشان
 چ بە منالى و ئيسە كە گەنجە ،
 ئەى جوان ئەحوالت ھەموو ئىعجازە

﴿ ۴۰۰ ﴾

كەلى ناغزانن نەخەلك و نەخوت!
 جوانى كرىكار شوانى شېرە بار!
 ھەژارى لە سەرتاپاي ئەبارى،
 خەل كا بو تاقمى ، سەرگەورەى ولات!
 داخۇم چارەنوس چى نوسيوہ بوٹ،
 تازىزان سەيركەن كارى كرىكار:
 پى خاوس ماندوو لە كرىكارى
 ببىتە ھەكەم بانترىن پىشات،

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

ئه‌ویش که‌سی خۆی جیگه‌ی گومان بی ڕۆله‌ی تیره‌یی له تیره‌کان بی!

﴿٤٠٥﴾

له‌ولایچه‌و هه‌موو گله‌یان لی بوو: چون له‌ریی دینی بوتان لاری بوو!
 به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌مانه هه‌موو هه‌رچاویان پی که‌وت دل‌یان سوکنا بوو!
 به‌خاتری جهمی هه‌موو وتیان خاس لاویک هه‌م ژیره و هه‌م ئه‌مین وپاس.
 بانگیان کرد کاکه ! ئو‌غرت خه‌یره به‌زه‌حمه‌ت نه‌بی بی به‌ره‌و ئه‌یره.
 کاریکی گه‌وره و گران روی داوه: هه‌موو ده‌رکیکمان له‌رو به‌سراوه.

﴿٤١٠﴾

تۆ نه‌بی ده‌ردمان ده‌مان که‌ی ئیتر، بو‌مان نه‌ماوه ته‌دبیریکی تر.
 فه‌خری حه‌جهر نان له سه‌ر جیگه‌ی خۆی، هه‌رکس ئه‌ی کیشی هه‌ر به‌ره‌ولای خۆی،
 هه‌رچی تۆ بیژی، گشت قه‌بولمانه. له ئیمه‌ ده‌رد و له تۆ ده‌رمانه.
 (محمد) نه‌ختی سی و دووی دل خوهی کرد تا ئاگری قین له دنگه‌ل دامرد.
 ئه‌نجا پی وتن له دوا‌ی تاوی هه‌لب‌ژارده‌ که‌ن هۆزی پیاوی.

مه‌لولنامه‌ی کاک احمدی مفتی زاده

پارچه‌یی گه‌وره‌ی ڤاخست چه‌جهری، به‌ده‌س خۆی هه‌لگرت دای نا له‌سه‌ری
 جا له‌ هه‌ر لاره‌ هه‌لبژارده‌کان ده‌سیان دا پارچه‌و : هینایانه‌ بان،
 تا گه‌یه‌ حاستی ئه‌و چینه‌ی دیوار، که ئه‌بو چه‌ر بنرینه‌کار.
 ئه‌وسا چه‌جهری به‌دووده‌سی خوه‌ی، هه‌لگرت و دای نا له‌سه‌ر جیگه‌که‌ی.

جیگه‌ی غه‌زه‌لی ۹:

لاوی، هه‌موو ژین له‌ مه‌ینه‌ت لیوان یا کریکاره‌ یا شوان له‌ کیوان

له‌ هه‌ر چی به‌شه‌ مه‌حروم وبی به‌ش (کایه) و (مه‌جلیس‌ای ره‌تان بو له‌ که‌س.
 ئه‌خلاق و قسه‌و ره‌وشتی جوانی، وا زوو مه‌شه‌وربووگش که‌س پی زانی.
 مه‌عنای ئه‌و (ناو) که‌س نه‌یستبوو بو ئه‌م جیله‌ ئه‌ونه‌ به‌ جی بوو،
 بری که‌س بانگیان ئه‌کرد (محمد) ئه‌م ئه‌ی وت (محمودا): ئه‌و ئه‌ی وت (احمد).

مه‌لونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

هه‌ر كه‌س ئه‌ی ناسی مات و سه‌رسام بوو دلی سه‌سو دی پر ئیش و زام بوو

﴿٤٢٥﴾

کرده‌وهو ، قسه‌ی وارپک و راس بوو
 باسی وا ده‌نگی داوه له‌شاران
 له‌ گه‌ل ئه‌و هه‌موو حوسنه بی وینه ،
 له‌شاری مه‌ککه ژنیک ده‌وله‌مهن ،
 ژنیک راس و پاک ، دوور له‌ فرو فیل
 ناوی له‌ ناوان به (امین) ده‌رچوو
 ئاواتیان به‌ئو ئه‌خواست زۆرداران.
 وه‌ره و ژبان‌ی تالی بوینه !
 تیجاره‌تی ئه‌کرد له‌شام تا یه‌مهن
 ئه‌ویش له‌ ژنان تاقانه‌ی ناو خیل.

﴿٤٣٠﴾

(خدیجه) قه‌لس بوو له‌ کار ته‌شقه‌له
 له‌ حه‌قی خه‌لکی قه‌ت نه‌بوو ته‌مای
 بو کۆت فره‌ی خوه‌ی هه‌ولی نه‌دا بوو:
 له‌ پاکی (احمد) ، که ناویان ئه‌برد
 فکری کرد : به‌خوا ئیژم له‌مه‌ولا
 پی خوش بوو راس بی سه‌وداو مامه‌له.
 ئه‌و ماله‌زۆره‌یش ، که که‌وتبوه‌لای ،
 ئیرسی چهن که‌س بوو بو‌ی به‌جی مابوو
 له‌ دلی پاکی زۆر کاری ئه‌کرد.
 بسپی‌رمه ئه‌و ، مامه‌له و سه‌ودا.

مەلۇناتى كاك احمدى مفتى زادە

﴿ ۴۳۵ ﴾

ئەوا كاروانم دەچى ناردى بۆ ئەبو تالب پەيغامى: بۆشامى.

ئەگەر رېك كەوى (احمد) بىرى، ئەبو تالب و (محمد) ھەردوو كاروان كەوتەرى كاروانى دا جوين قافلەچى جاران بەر لەم سەفەرە. بىم خۆشە كاروان بەئەو بسپىرى. بەم سغارشە زۆر دليان خۇش بوو. بە سەركردەيى (احمدى امين) خزمەتكارى بوو بەناو (مەيسەرە).

﴿ ۴۴۰ ﴾

ئەمجار (خديجە) ناردى بەو بۆنە بى دەنگى پى وت : بەنادىارى داخۆم بە جى وا ، باش ئەكە باسى؟ داخۆم بەردەسى بکەوى پارە كاروان ھاتەوہ زونر لە جاران بزانى رەفتار (محمد) چۆنە؟ سرنج بە لە خەرج، لە سەودا و كارى. ناوى دەرچووە بە پاكى و راسى؟ بە ليژاو ھيشتا ئەمانەتدارە؟ كەچى نەفەيشى ھيشتا ئەيدا بان!

﴿ ۴۴۵ ﴾

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

ته‌واو بوو خه‌رجی کاروانی که مه‌درچوو
که سه‌ر کاروانی له ده‌سی مه‌درچوو
ماتی کرد بوو زیاد له ئەننازه .
یا (داخی قه‌یه‌م به‌بوت نه‌خواردن)
فریفتنه‌ی قسه‌و ره‌فتاری جوانی .

له‌به‌ر سه‌ر راسی مامه‌لی‌یان زوو
مه‌یسه‌ره هه‌رچه‌ن توژی دلمه‌ن بوو؟
به‌لام ئەخلاق‌ی قافل‌ه‌چی تازە ،
له‌جی هه‌سودی یا قین لی کردن
سه‌رسام بو دلی صد دل‌ه‌یرانی:

﴿٤٥٠﴾

ته‌قه‌لکوت رای کرد بو لای خاوه‌ن کار .
کوچ و کاروانی هه‌ر له‌بیر نه‌بوو !
ملی ناباسی چاکه‌ی سه‌ر کاروان:
چی تان بیستوه هه‌ر نات‌ه‌واوه!
به‌راسی باسی هه‌ر ته‌واو نابی .

هه‌ر له‌دوو قافل‌ه‌گه‌یه‌ی نزیك شار
هیچ ناگای نه‌بوو شه‌کته‌ت و ماندوو
بی چاکه‌ و چۆنه‌ به‌بی وچان دان
خانم ! له‌راسی و پاکی ئەم لاره‌
سوین به‌مه‌نات ولات و عوززابی .

﴿٤٥٥﴾

فره‌که‌می هه‌س زیادی نیه .
که سه‌رکاروانی چه‌نای چه‌ن سال بوو ،
گه‌لی کرمۆل بوو دلم له‌حاسی .
به‌شی زۆر زۆره له هه‌رچی به‌شه .
ئوه‌ی دیومه‌ که‌س نه‌یدیوه به‌چه‌م!

له‌خۆی په‌سه‌نده‌ چیتان بیستیه ،
من له ئەوه‌له‌و زۆرم پی تال بوو
به‌من بو ئەو لی سه‌ندم به‌راسی
به‌لام خوا راسه‌ و راسی پی خۆشه‌:
خۆ پیم ناگری خۆ له‌حق لادم

مه‌ولونا مه‌ی کاک احمدی مفتی زاده

جیگه‌ی غه‌زله‌ی ۱۰

ازدواج با خدیجه

﴿٤٦٠﴾

چل سالّ تیپه‌ری زه‌مانی ماندوو، له‌و سآله‌ی مه‌شه‌پور به (عام الغیل)بوو.
 زه‌مان چ زه‌مان سه‌نگین بوّ هه‌ژار وه‌ک ته‌وقی زالم : تالّ وه‌ک ژه‌حری مار.
 ترپه‌ی هه‌نگاوی عومری به‌به‌لاش وه‌ک ده‌نگ هاره‌کپ هاره‌ی به‌رده ئاش!
 له‌سه‌ر میشکی خه‌لک، خه‌لکی بیّ هاوار هه‌ر تاویّ صه‌د سالّ، زه‌چره‌و ئازار.
 له‌چاره ره‌شی میله‌تی به‌ده‌خت، به‌راسی(ئاسمان به‌رزو، زه‌وی سه‌خت)!

﴿٤٦٥﴾

له‌هه‌ر ولاتّی تاقمیّ زوردار سه‌رمه‌ستی خوشی و به‌د مه‌ستی و قومار.
 لاییک به‌زور و لاییک به‌ته‌زویر خه‌لکیان کرده‌ زه‌لیل و یه‌خسیر.
 به‌باه‌ی درو و ئه‌فسونی خه‌یالّ خه‌لک له‌ژینی خو کاس و بیّ هه‌والّ.
 ژبان گرساوی فالّ و ئه‌فسانه بوّ پشته‌وه انه‌یچ بوت بوتخانه
 گه‌ر یه‌کیه‌کیبکیچ بری وریابن بوّ حه‌ق ده‌رخستن له‌ته‌قالابن،

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

﴿٤٧٠﴾

یا له‌ناوی ئەبەن یابەزەبرو جەنگ
یا ئەگەر نەختی ئیمانی سس بی
له‌گۆشە‌ی دلێا له‌ژین به‌ولاو
زۆر دار ئە‌ی کەری بەزەری دراو
ئەو ملتەش وا بە‌ناو دینداره
ئە‌ی خەن له‌هاوار یا ئە‌ی کەن بێدەنگ.
دلێ لای دنیاو مادده‌ پەرس بی،
هەموو شتیکی نایتە‌لاوه،
ئە‌ویش بوگیان خە‌لک ئە‌ویتە‌جە‌للاو!
هەرۆک بو تپەرس مل بەختی لاره

﴿٤٧٥﴾

مه‌لایان زۆر تر هاوده‌س زۆر دارن
یه‌کیه‌کی نەبی ئە‌جبارو روه‌بان
زۆر تر له‌بی دین دین ئە‌کەن ترو
له‌جیگه‌ی هەرچی باسی به‌کە‌لکا
له‌دوا تە‌نین و (هاوسا وه‌زەنی) ن،
ئە‌وانیش دوژمن خە‌لکی هە‌ژارن
دینیان کردوته‌ دەسمایه‌و دوکان!
به‌دوعا و نوشته‌ و ئە‌فسانه‌ و درۆ!
له‌وانه‌ ئە‌کەن به‌قورگ خە‌لکا!
هەم له‌باتی کار هەم له‌جیاتی دین

﴿٤٨٠﴾

له‌باتی دینی زولمی له‌ناو به‌ر
دینیک سەر به‌ستی ئە‌داته ئینسان
به‌ئینسان ئە‌لی: خۆت نەشکینی:
تە‌نیا خاوه‌نی زه‌وین و ئاسمان
پایه‌ی ئازادی و موساوات دانەر.
خە‌لکی له‌تە‌ک یە‌ک ئە‌کاته‌هاوشان
بو‌قانونی خە‌لک سەر نەخه‌وینی!
ئافه‌ریننده‌ی گیاندار و بی‌گیان،

مەۋلونا مەى كاك احمدى مفتى زادە

كە نەزمى گيان و ژيانت بەۋە كە پەرۋەرنەدى عالم ھەر ئەۋە

﴿ ۳۸۵ ﴾

ئەتوانى بەشەر لە نەگبەت لاپا	بۆ تۆ سەر مەشقى (چۇن ژيان) داپا.
نەكەى لەداۋى ئەم و ئەۋ كەۋى!	پول ، يا زۆر يا كەر بتكا سەر نەۋى!
تۆ ئەگەر چار وا ھېسر ، مەرۋ مال	نەخۇش بکەۋى ئەى بەى بۆ بەيتال
پېلاكەت تەنگ بى دەسەۋ داۋىنى	پىنەچى ئەبى كەبى رەۋىنى:
دىۋارت شەق با بەرەۋ لای بەنا	ماشىنت بشكى بۆ لای شارەزا:

﴿ ۳۹۰ ﴾

سەعاتت بشكى بۆلای ئەھلى فەن	جىگەت دەرېچى ، لای شىكسە بەن
يائەگەر رۆژى نەخۇش بکەۋى	دەسە داۋىنى ھەكىمان ئەۋى.
خولاسە ھەر كار يادەرىكت بى،	لاى كەسى ئەچى سەرى دەرېچى
دەى تو خوا تۆ خۆت بېە بەقازى	ئەمە ئەزانى چۇن ئەبى رازى
كە بۆ دەرمانى دەرەدانى كۆمەل	كەمايە ئەگرن لەدەرون تەل تەل،

مه‌لولنامه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

ئینسانی ئینسان نه‌ناسی نه‌زان!
دنیای بیّ بنیای ره‌وانی مروّ
خوهرت پیّ که‌متره له‌ په‌زو بزنی؟!
نه‌قشی هه‌س به‌شهر به‌خه‌یر یا به‌شهر
بوّ خووی و عاڵهم ئه‌بیته وه‌ره‌هم.

ده‌سه‌داوین بی به‌ یاسای ئینسان
تۆ خووت ئه‌زانی: که‌س نانسای خو
جا توخوا ئاخیر ئینسانی مه‌زن!
ئهمجا له‌دنیا هه‌واو به‌حرو به‌ر
به‌ره‌نامه‌ی ئه‌ر نه‌و هاونه‌زمی عاڵهم

نه‌قشه‌وه ته‌رحی سه‌ر نایرته‌راسی
چاوکا هه‌م وه‌زعی عاڵهم. هه‌م به‌شهر
که‌نه‌گه‌تی پر ته‌واو دنیا به
له‌به‌ر برسپه‌تی بوّ تیکه‌یی نان
لوتا ویژ ئه‌که‌ن ئه‌خه‌ن پاشاخوهر!

بیستوهه که‌بیّ (محیت شناسی)
که‌وا بوو شه‌رته بوّ قانون دانهر
به‌شهر بیّ نه‌زمی ئاوا ئاوا به
له‌ سه‌دلا ئه‌میری رۆژی هه‌زاران
برپیکیش له‌گه‌ل خواردن تپرو پر

بوّ پیشکه‌وتنی قودره‌ت و ته‌کنیک
به‌گاز کارخانه‌و به‌ ئات و ئاشغال،
سه‌میان تا ئه‌عماق زه‌وی بردوه!

چه‌ن ولایتیکه‌له و یجدان ته‌ریک
چی به‌سه‌ربه‌شهر تپرن به‌هه‌ر حال
هه‌واو ده‌ریایان مه‌سموم ک‌ردوو

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

له‌خه‌ته‌را وه‌ك نه‌سلّی ئینسان.
ته‌واوی دنیا ، به‌تۆ تۆ به‌خوا!

به‌مانه‌ نه‌سلّی گیانداران
دین ئه‌لّی ئینسان ژیرانه‌ بروا

﴿٥١٠﴾

به‌خۆبشت گه‌لّی مایه‌و ئیستعداد،
چیت بی یی‌ویسته‌ به‌ده‌ستی بیینی
بانتره‌ له‌كار مال و ئازهلّت.
هه‌ر له‌ ئه‌تۆمّی هه‌تا كاكیشان
له‌ میکرۆبی تا ماسی و په‌له‌وهر،

خوای دنیای پی دای به‌پیتی بی‌داد
تا ئیستعدادت له‌ کار بشکینی
به‌لام په‌روه‌رش خۆت و کۆمه‌لّت
ئهو خوا نه‌زمی دا به‌دنیای بی گیان
غه‌ریزه‌یچی دا جنسی گیان له‌به‌ر

﴿٥١٥﴾

له‌ وشکی یان له‌ هه‌وا ، یاله‌ئاو،
دانی بۆ به‌شّی تاییه‌تی عیسان.
چه‌نی بانتره‌ له‌ ئهو دوانه‌
بۆ ئینسان کۆگای ئهو هه‌رسیکانه.
ئهو دووعا له‌مه‌یش له‌تۆدا جه‌مه

ئهو گش گیانداره‌ که‌ناینه‌ چه‌ساو
هه‌ر ئهو لایقه‌ به‌رنامه‌ دیسان
به‌لام هه‌یشتا ئهم زیاده‌ به‌شانه
ئهو نه‌یچه‌ نه‌زمی تاویه‌تی بانه
ئاخر بیژگه‌ ئهم به‌شه‌ سیپه‌مه

مه‌ولونا‌مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

﴿٥٢٠﴾

جاچلۆن حه‌یوان بانتره‌ كاجی
 تۆ كه بانتری گه‌لی له‌حه‌یوان
 ئەمجاره ئە‌گه‌ره‌شه‌ر بتوانی
 بیژین بۆ نه‌زمی سیه‌م به‌هه‌رحال
 وه‌لی ئە‌زانی فه‌رزی مه‌حاله
 به‌ته‌نیا نه‌زمی به‌رپوه‌ ناچی
 بی نه‌زمی زیاتر نایته‌ ئینسان.
 نه‌زمی ته‌بیعی و غه‌ریزی دانی،
 هه‌ر چهن بانتره‌ بكا قائمه‌قال!
 هه‌رچی هه‌ول هه‌ول بدا هه‌ولی به‌تاله.

﴿٥٣٠﴾

نه‌زمی ته‌بیعی دنیا خوارو ژوور
 یاخۆ غه‌ریزه‌ گه‌ربیی به‌تال
 كه دوا‌ی چهن رۆژ وه‌ها ئە‌گه‌نی
 به‌ شه‌ریچ نی‌زام دینی وه‌لا نی
 هه‌رچهن سه‌رکه‌وی عیلم و سه‌نعاتی
 تیک بچی بزا: چۆن ئە‌بی‌ی خاپور!
 ژیان له‌ حه‌یوان چۆن ئە‌بی‌ی مه‌حال:
 نه‌بی‌ی بی‌ گیان‌ی وه‌ها بۆ گه‌نی!
 زۆر به‌ستر ئە‌بی‌ی له‌هه‌ر حه‌یوانی.
 په‌سترو پی‌سترت ئە‌بی‌ی حه‌یاتی.

﴿٥٣٠﴾

گه‌ر بی‌ت و پاشه‌کشی‌ی کا ئینسان
 وای لی‌ تی‌ هیچی‌ی وه‌حالی نه‌وی!
 به‌لام ئە‌گه‌ر دین به‌راسی هه‌بی
 نه‌زمی دین وی‌ل کا نایته‌و حه‌یوان ،
 به‌ راس (اسفل السافلین) ئە‌وی .
 ئە‌هوونه‌زمه‌که‌یش جاموسه‌به‌ت ئە‌بی‌ی

مه‌لولنامه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

گه‌لی گه‌لیکیچ کز بیٚت و دهم چه‌وت
خو به سه‌ره‌هاتی ئومه‌تی قورئان
ئه‌که‌وٚته سه‌ر شارپه‌گی سه‌ر که‌وت.
له‌بیر ماوه نه‌ک وه‌ک باقی گه‌لان:

﴿٥٣٥﴾

تا وه‌ختی به‌راس پابه‌ندی دین بوو
کاتی که‌ کم کم ،ناوی مابی ناو
جا هه‌رچهن ته‌ئریخ له‌ تول و عه‌رزا
په‌ریه‌ له‌ژینی نه‌تگینی وه‌ها
به‌لام له‌ چاوی کو‌گای (بی‌دینان)
رؤژ بو‌ رؤژ زیاتر به‌ره‌و پېش ئه‌چوو
به‌ره‌و دوا هات هه‌تگاو به‌ هه‌تگاو
له‌ شه‌رق و غه‌رب و له‌ خواری به‌رزا
که‌ هه‌تا به‌راز لی ئیتریس ئه‌کا
چه‌ت دیوه وه‌سه شیری‌نی خوهران!

﴿٥٤٠﴾

یانی کو‌مه‌لیک فکرو خوی دینی
ئه‌نجا به‌روانه بو‌کارو باری
ماری!
ئاخر له‌ هیچکوی گه‌لیک ناوینین،
چونکه‌ فره‌یه‌ک مه‌به‌ستی ئاین،
مه‌سه‌له‌ن زور هه‌ن به‌فکر بی دین
له‌ هیچ باریکه‌و تیا نه‌بینی.
بو‌ دنیا تالتر له‌ ژه‌حری
که‌نیا نه‌بی شوینه‌واری دین.
له‌ فره‌ه‌تگه‌ لابه‌و جی نشین.
اجا یا بی دینی سه‌تجی و ناشیرین!

مەولونامەى كاك احمدى مفتى زاده

﴿٥٤٥﴾

يا به فه‌نبازى بۆ خەلك خەلتان،
 له زۆر ديندارى به ناو ساقترن!
 به‌راس سه‌يره بۆ بېدينى، ئەخلاق.
 چونكه دين داره‌و، ئەخلاق سه‌مه‌رى
 به‌لام به‌شه‌ره‌و هه‌زار رازى سه‌ير!
 يا له‌به‌ر زۆرى فه‌ره‌نگى ئينسان
 له‌به‌رې باره و به ئەخلاقترن!
 به‌لاجه‌وى تر: دينى بى ئەخلاق!
 له لايىك داربى و لايىك تر به‌رى!
 كوگاي هه‌زاران بارى شه‌رو خه‌ير!

﴿٥٥٠﴾

ئاخر بۆ بېدين هه‌ر ئەم دنيا هه‌س
 دارى ژين كه‌مرد ده‌رناكا وه‌چى.
 بېدين هه‌يه و هه‌ر دنيايىك مادى
 (به‌خوا جه‌ماعه‌ت! قسه‌ى خو‌مان بى ،
)وا دياره برېك وريا و به‌يىرن،
 ئەويچ بى خواهن وه‌بى سه‌ر په‌رس!
 جا هه‌ر چى نه‌يكا له كيسى ئەچى!
 جا ئەگه‌ر ژيره (ئەخلاق) يانى چى؟
 ئەم باسه له‌به‌ين خواهان، ده‌رناچى!
 ماشه‌للا هه‌زار ماشه‌للا ژيىرن!

﴿٥٥٥﴾

به‌لام بۆ ديندار ئيره مه‌زرايه
 ديندار رېبوارى رېگه‌ى ژيانه
 نوخشه و خه‌رمانى له ئەو دنيايه
 وه‌ك سه‌ده‌ها ده‌وره‌ى به‌ر له‌م ده‌ورانه

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

تاوه‌ك خوین ، له‌ناو له‌ش گه‌لا ژیا ،
هه‌رتاتی په‌ری چهن ده‌وره‌ی ره‌حه‌م ،
وه‌ك دو‌كه‌ل هه‌تا په‌یابون حه‌یات

هه‌ر له‌ خاك هه‌تا چوزه‌ره‌ گیا
هه‌ر له‌ نوتفه‌وه‌ تاكو ئاوه‌له‌م
خولاسه‌ له‌وسا هه‌ستی به‌دی هات

﴿ ٥٦٠ ﴾

(خلقا من بعد خلق) گوزه‌راو
هه‌زار جار مردو دیسان ژیاوه
داوبه‌ته‌ پاوه‌ تا ئهم سنوره ،
هه‌روا به‌فیرۆ دوا‌یی نایه
هه‌ل ئه‌داته‌وه‌ بوژینی بانتر

له‌ پله‌ی (از انشاکم) هه‌تا
هه‌زار رپیازی ژینی دا‌پاوه
دیندار ئه‌زانی ئهم ریگه‌ دووره
به‌م ده‌وره‌ ژینه‌ کورت وبی مایه
ئهم جاره‌بچ که‌مرد وه‌ك جاره‌کان تر

﴿ ٥٦٥ ﴾

چونکه‌ ده‌رئه‌چی له‌م خیل و جهرگه .
ئه‌گه‌ر منال تر له‌ره‌حه‌ما بی ،
چه ئیمه‌ ئیزین : ئه‌وه‌ په‌یابوو!
چون تیپه‌ر ئه‌بوون به‌خومان نه‌بوو .
که‌جم و جو‌لیکمان هه‌بوو زۆ یا که‌م .

به‌نسبه‌ت ئیمه‌ ئهم کوچه‌ مه‌رگه
هه‌روا منالی له‌ره‌حه‌م ده‌رچی
پی ی وایه‌ مردو ئیتیر له‌ناوچوو
ئه‌وه‌ننه‌ی هه‌یه : ده‌وره‌کانی زوو
مه‌گه‌ر هه‌ر ته‌نیا ده‌وره‌ی ئاوه‌له‌م

مه‌لونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

﴿٥٧٠﴾

پامان له مه‌یدان (اختیار) ناوه
ده‌وره‌ی تر قازانج بکه‌ین یا زهره‌ر.
وه یا خو زگماگ هه‌ر ناته‌واون
خوایج پاشه‌رۆژیان پاشان لی

به‌لام ئام ده‌وره که هه‌لمان داوه
به‌ده‌س خو‌مانه چۆنی به‌ینه‌سه‌ر
مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی سه‌ر لی شیواون
که مه‌سئولیه‌ت رۆبان تی ناکا
ناکا

زیندانی یاوه‌ک ئه‌م سه‌له‌سه

په‌رانیه‌ر دنیا بو ئینسان وه‌سه

﴿٥٧٥﴾

بان و ده‌وره تور چهن هیلکه شاهین،
جوجه‌له هه‌لو، په‌ره‌وازه بی.
له هیز و ته‌کان له حال و بالیان،
بو ئه‌و فه‌زایه دوروس نه‌کراوه.
هه‌بی توانای تیا گول بکا.

له باغه وه‌حشی بی درگاو بالین
په‌روه‌رده بکه‌ی تا جوچک هه‌ل تی
تۆزی تی فکری له په‌ر و بالیان
ئه‌زانی: مه‌ل وا به‌وه‌زعی واوه
ئه‌بی بو هه‌لو دنیا ییک وه‌ها

مەلونا مەى كاك احمدى مفتى زاده

تى فكري هيجى له خۆرا نيه
وهسه ئەلبقىى عى علمى مادى.
ئاسمان يازەوى بى گيان يانگياندار،
مەنزومىيەك ورد هەتا كاكيشان
پەيجۆر بۆكار و بۆفایهى ئەوى.

له تەواو ئاسمان يا لەم زەوى يە
ئەمە ئەصليكه بەديهى و عادى
زانايىك كارى ، تەحقيق بى لەكار
لەميكروپ تافيل ئەتۆم تا كيان
هەرچتى تازە بەر چاوى كەوى،

﴿ ٥٨٥ ﴾

(اغایت) ئاشكراس وەگ ئەصلى تەعليل.
جا ماترياليست خۆهشى بى ، ياقين!
ئەزانى : دنياى تەنگەوهر رەحم ،
لەشويىن ئەو ژينه نۆرهى نەمان بى.
خاوهنى مايه و ئاواتى بى پەز،

پەس بۆ (محقق) وەبى قال و قيل
بىر و راي وەسه فەيله سوف دين
ديسان تى فكري لەحال ئاوهلەم
نابى ئاخرين مالى ژيان بى
ئىنسانىچ كۆگای نىروى خەيرو شەر

﴿ ٥٩٠ ﴾

كە تا ئەتوانى بەدا باى بالى.
لەگەل مەيدانى ئەم دەورەى ژيان،
لە تۆر و هەلۆ ، رەحمە و جەنين.
واقعىيەتن نەك خەيال ياباوا.
هەر چەن شىواوا بى ئەمە ئەزانى.

قەفەسى دنيا نادا مەجالى
باشيش وەردەويين نىسبەتى ئىنسان
گەلى ناجۆرتەر دوورتەر ئەوينين
پاشانىش بۆ ژير خۆ خاس و خراو
ويجدان و زەوقى هەموو ئىنسانى

مەلۇنامەى كاك احمدى مفتى زادە

﴿٥٩٥﴾

ئەمجار بېرۋانە بېرى چۆن ئەكەن
يەكى بەرامبەر زۆردار و دوورو
هەولې بۆ خەيرى خەلكە بەجۆرى
ژيان و ھەمووشتېكى بەكەلك
ھەرچەن كەخەلكىچ قەدرى نەزانن
لە عومرى دنيا چۆن بەھرە ئەبەن؟
ئەوئىسى باھق بکەوئىتە روو.
لەھەر خوشى بېگ، دەس دا ئەشورې.
ئەكا بەفیدای رزگار بونى خەلك.
ھەزاران ناوو نىكتەى پيانن!

﴿٦٠٠﴾

لەولايچ بېرۋانە : ھەزارئەكەى بېر
بۆ لەزەت و خوش رابواردن ، يا
عالمى ئەكا گېرۆدەى دەردان
تانە بە پول و پارە تانە زۆر
تانە بەكوشتن يا تانە نافات
ملھور يا زكھور ، يادوولا نەبېر.
بۆزۆر و مەقام ، يا مالى دنيا،
لە كوۆرپەى ساوا تا پېرى زۆرھان.
يان بە دورۆ و كەلەكى جۆرچۆر،
ئەپەوئى ولأت بكا كش و مات.

﴿٦٠٥﴾

ھەر خۇى ئاواتى بېتەدى بەتون ھەزاران ھەزار زەجرەوہ كوژبون!

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

ویجدان ئەزانسی ئەو دووه نابی،
 نه‌رهنجی خاسان ، ئەچی به‌به‌لاش
 چۆن وه‌ک یه‌ک ده‌رچن چاکه‌وناچه‌زی
 دیندار ئەمانه‌ ئەبه‌ی بزانی
 کرده‌وه و کاریان هه‌روا فه‌نابی.
 نه‌ زولمی زالم بی جه‌زاو پاداش.
 (عبدالله و حه‌جاج ، حسه‌ین و یه‌زی)!
 جا چۆن بو‌ ئەم لا ئەولای وه‌لانی؟!

﴿٦١٠﴾

به‌خوا چهن سه‌یره به‌شه‌ری بی دین
 له‌وه سه‌یره‌تره‌ که‌سی دیندار بی
 ئەم دووه گه‌ر باش هه‌لیانسه‌نگینین،
 جا با ئازیزان ! پاش به‌ینی لادان
 به‌خوا خه‌لکینه هه‌رچی سه‌یر ئەکه‌م
 رازی بی دنیای تال بیت وبی تین،
 که‌چی بو‌ دنیا به‌ هه‌لپه‌و هار بی!
 ئەویان دینداره و ئەمه‌یان بیدین!
 بچینه‌وه سه‌ر باسه‌که‌ی خۆمان:
 سرنجی هه‌موو خوار و ژوور ئەده‌م،

﴿٦١٥﴾

چ له‌ناو گه‌لی مه‌سیحی و جودا
 که‌ خو به‌خه‌لکی دیندار ئەزانن
 تا قمی به‌ناو ره‌به‌رانی دین
 بریک هه‌رخۆیان قودره‌ت مه‌دارن
 صابئ و مه‌جوس ، په‌یره‌وی بودا
 گوایه له سه‌رپی په‌یغه‌مبه‌رانن،
 خه‌لکیان کردووه له دنیا و له‌دین .
 بریک ده‌سه‌نه‌خۆری ده‌سدارن.

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

بو زۆرتەر بونی جیره و سورو سات هه‌رچی قانۆن بو پیغه‌مبه‌ران هات،

﴿ ٦٢٠ ﴾

یا به ته‌واوی هه‌ر له به‌نیان برد	یا به‌و باو دل خۆ ، ده‌سکاریان کرد.
میله‌تی ئەمان بی ئامان ترن	له‌جی به جیماو به‌سه‌زوان ترن.
هه‌ر لا بو چینیك زانین بانتره	چه‌وسانه‌وه‌ی خه‌لك زۆر ئاسانتره
به‌فری زۆر تر زۆری فره‌تر ،	خه‌لك ئه‌خه‌ویین وه‌ك (پس دانی مرا)!
یه‌که یه‌که‌یی مه‌لای به‌ئیمان	له‌م لاو له‌ولا هه‌ن به‌لام ده‌سه‌وسان.

﴿ ٦٢٥ ﴾

که‌سی قسه‌یان ناکړی به‌به‌لاش	له‌به‌ر هه‌زاران مه‌لای دهم هه‌راش!
یا خۆ له‌ترسی هاوده‌سی میری	په‌نایان بردوه به‌گۆشه‌گیری.
یاران چی بلیم له زولم و بی‌داد ؟!	به‌راس له هه‌ر لا (قهل الفساد)
ته‌م و دوکه‌لی رۆژ ره‌شی به‌شه‌ر	ئه‌گری هه‌ناسه‌و ئه‌با میشکی سه‌ر.
قسه‌ی ده‌سدار زل، ده‌سی هه‌زار کول	هه‌ر به وجدانی دلێ تیته‌ کول.

مه‌لونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

به‌ر ئه‌ده‌نه‌ گیان یه‌کتر هه‌ژاران
به‌ده‌سی یه‌کتر ئه‌بن که‌له‌لا.
نه‌تیجه‌ی دنیا دۆسی بی‌ دینی:
بۆ کوپ دایک و باوک بۆ باباو منال
ژنان بۆ می‌ردی جوانه‌ مه‌رگه‌یان.

جار‌جاریج بۆ کار خۆیان زۆر داران
چه‌ن هاهه‌ژاری داماو له‌ هه‌لا
ئه‌ویته‌ بلّاح یاخو نه‌ی بینی
رۆرۆ هه‌ل ئه‌سی له‌ هه‌زاران مال:
خوشکان بۆ برا تاقانه‌ که‌یان

﴿ ٦٣٥ ﴾

یاخو نه‌ی ژنه‌وی گویچکه‌ی گویچکه‌دار!
برسی رووت که‌وتن قور به‌سه‌ری تر.
به‌ش خوه‌یان چه‌؟ مه‌رگ و ناساگی!
بۆ ده‌فعی زولم و که‌له‌ک نه‌سه‌رون
یا ورو کاسی رازو ئه‌فسانه‌!

له‌ برین‌داران نالین و هاوار
ئه‌مانه‌ و هه‌زار کوپره‌وه‌ری تر
بۆچی؟ با ئاغا سازبی ده‌ماغی!
می‌لله‌ت له‌باتی وه‌خۆیان که‌ون
زۆربه‌یان حۆلی بوت بو‌تخانه

﴿ ٦٤٠ ﴾

خه‌لکیان خستوه‌ وه‌ خه‌وه‌نوچه‌!
ره‌هبه‌رانیان هه‌ن بۆ پردو صیرات!
ده‌م‌تاقی مه‌لای هه‌وانه‌ دورون.

به‌بری ئاوات فه‌لسه‌فه‌ پوچه
له‌باتی دین و فه‌لسه‌فه‌ی خه‌بات ،
شلتر له‌ شیر و خواتر له‌ فرۆن

مه‌ولونا مه‌ی کاک احمدی مفتی زاده

یاخو ئه‌گه‌ریش نه‌ختالی ژیرن له داوی ژینی دنیا ئه‌سیرن!
ئه‌ونه کولۆلن، وانه گبه‌تیانه له‌ته‌ک یه‌کترا ره‌قابه‌تیانه!

﴿ ٦٤٥ ﴾

چاچهن گرانه بو مه‌لای راسی به‌خه‌لک حالسی کا خراوی و خاسی!
خولاسه یاران دنیا سه‌رانسه‌ر تاپلوییکه بو به‌ده‌ختی به‌شه‌ر
عه‌دل و داد بوته باسی له‌میژی گولۆله‌ی به‌ختی که‌وتوته
لیژی!

به‌رأس ئومیدیک نه‌ماوه ئینسان تازه بینیی ناو چاوی ژیان.
حه‌تتا براره ئاوات و بریای ته‌نیا مه‌گه‌ر خوا بگاته فریای.

چیکه‌ی غه‌زله‌ی ١١ :

ده‌باره‌ی ئایه‌ته‌کانی [الم اعهد الیکم.... و... معیشه‌فتنکا،... و... لایغرتم بالله الغرور و...]

﴿ ٦٥٠ ﴾

له‌م شه‌وه زه‌نگه‌ی له‌ روژ بیزاره که ژیانی خه‌لک ئازیه‌تی باره
که سالی کلۆل هه‌مووی پاییزه ناو چاوی حه‌یات له به‌هار
زیزه.

که‌ره‌شه به‌ختی هه‌زاره‌ک شه‌وه له‌کپی وه‌اوار ده‌نگ ناداته‌وه
ناکاو له‌شه‌وی له‌وشه‌وگاران له‌وشه‌وه ره‌شه بی هه‌راسانه،

مه‌ولونا مه‌ی كاك احمدی مفتی زاده

شه‌پۆلیك له‌نور له‌زله‌ی ئاوات هیه‌ای ژبانی خسته سه‌ریسات:

چه‌پکی له‌ گول و چه‌پکی له‌ نیرگز . مه‌رگتان نه‌بینم هه‌رگیزاو هه‌رگیز.

جیگه‌ی غه‌زله‌ی ۱۲: